כיון דאיחזקה אמרה בדדמי ולא אתי מה לי

לשקר ומרע חוקתיה ת"ש "עישינו עלינו בית

עישינו עלינו מערה הוא מת ואני נצלתי אינה

נאמנת שאני התם*דאמרלה כי היכי דלדידך

איתרחיש ניסא לדידיה נמי איתרחיש ניסא

ת"ש ינפלו עלינו עובדי כוכבים נפלו עלינו

ליסמים הוא מת ונצלתי נאמנת התם כדרב

אידי *דא"ר אידי אשה כלי זיינה עליה ההוא

גברא דבשילהי הלוליה איתלי נורא בי גנני

אמרה להו דביתהו חזו גבראי חזו גבראי אתו

חזו גברא חרוכא דשדי ופסתא דידא דשדיא

סבר רב חייא בר אבין למימר היינו עישינו

עלינו בית עישינו עלינו מערה אמר רבא

מי דמי התם לא קאמרה הזו גבראי הזו גבראי

ועוד גברא הרוכא דשדי ופסתא דידא דשדיא

ורב חייא בר אבין גברא חרוכא דשדיא

אימא איניש אחרינא אתא לאצולי ואכילתיה (ב) נורא ופסתא דידא דשדיא נורא איתליא

ואתיליד ביה מומא ומחמת כיסופא אזל

וערק לעלמא איבעיא להו עד אחד במלחמה

מהו מעמא דעד אחד מהימן משום דמילתא דעכידא לאיגלויי הוא לא משקר*

ה"נ לא משקר או דלמא מעמא דעד אחד

משום *רהיא גופא דייקא ומינסבא [*] והכא

לון דוימנין דסניא ליהן לא דייקא ומינסבא.

אמר רמי בר חמא ת"ש *אמר רבי עקיבא

כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה מצאתי

נחמיה איש בית דלי ואמר לי שמעתי

שאין משיאין את האשה בארץ ישראל

על פי עד אחד אלא רבי יהודה בן בבא ונמתי לו כן הדברים אמר לי אמור להם

בגייסות לאו אע"ג דמריגה זו משובשת כך

מקובלני שמשיאין על פי עד אחד אלמא

עד אחד מהימן אמר רבא אי הכי מאי שנא מדינה זו כל מקום שיש גייסות מיבעי ליה אלא אמר רבא ה"ק אתםיודעים שמדינה

זו משובשת בגייסות ולא אפשר לי למשבק אינשי ביתי ומייתי קמי רבגן כך מקובלני

דאי בפיא מפרה שלום בפולם · ומהימנא השחא נמי מהימנא או ודאי מת בעלי במלחמה קאמרה דאי על מטחו מאי אריא שלים בעולם דאי בעיא אמרה שלום בעולם (ז) או דלמא

אפי' מלחמה בעולם אמרן לעיל כי אמרה מת על מטתו מהימנא אלא ודהי מת במלחמה אינטריך להשמועי הייט החזיקה היא מלחמה בעולם תרין מתניתין דאמרה מת סתמא ואשמועינן מתניתין דהוחיל ושלום בשולם אש"ג דלא אמרה של משתו בהדיא משתמא מת על מטתו קאמרה [פ"ז כה] ובזמן שיש מלחמה בעולם משתמא מת במלחמה קהמרה עד דהמרה מת על מטתו וכי קמיבעיה ליה לרבה כגון דים שלום בעולם ואמרה הגדות הביח (ה) נפי או דנמה ירב בירם אלפם אד כן היהי מת במלחמה: פישינו פלינו ביקי בירם אלפם אד כן היהי בירם הלפה דמי הליתום בהש ונתמלה עשן והגי להאדיה: (ג) שפחיהלה ברחתי והוא נשאר שם ומת: אינם מים ואחיליד צים מוחא: (ג) שם ומסכתא והם למתכם והל הכל דהחזיקה היא מים שאין לבם וני אלא מיד של לבם ולא היה מחתה זו וקחני אינם נאמנת ולא פיד הכל ואחר: (ד) רשי דים שאי מת כתמא: שאני סתם - (ד) דהכי ספם האמרי בשממת: מת סחמח: שחני התם (ד) דהכי (ד) הדי הוד הומה להפכא. היב עד בשתחלא עשן ברחה ולא הצו פיום של דים או האפשה הבשתחלא ששן ברחה ולא משום ניצ עיון פיום של דשן בי הדים דלדידך איתרחים עושא (ז) ד"ה אמר ובני (ז) אבל לגבי מלחמה איכא למימר דבפק זפ עורר אחרון כו' אבל לגבי מלחמה איכא למימר ר' חיים: לא אמרה אי לא חזיתיה דהא אי [למיל זנ: לקחן קט: בעיא לשקורי לא הוי מחזקה מלחמה בשולם: נפלו שלינו שובדי כוכבים [לפיל כם ושים כו" והא הכא היא החזיקה וקחני בירסה רש"ל לא דייקא כאמנת אלמא אמרינן מה לה לשקר: ומינסבא דאמרה בדדמי כתם כדרב אידי בר אבין - כלומר לקמן דף קכני הכא כיון דמלחמה קטנה היא דאיהי הוה בהדיה לא אמרה בדדמי אלא נטרה וחזיא ליה דמית דאשה לא מסתפיא מלסטים: כדר׳ אידי. במסכת ע"ז בפ' אין מעמידין (דף כה:) : סזו נכראי שהאש אוכלתו : סיינו עישינוי דאמרן כי היכי דלדידך הגהות הגר"א ביש למתר כי היכי דלדיוך משמי אתם יודעים המדינה הזו משובשת מלצ ויצי לי ני יונב משובשת מלצ ויצי להר [הבל להצילו]: ולפיליד מותל הציל בגייסות כך מקובלני מר"ג הזקן "שמשיאין הוכי מנימה בכילה וכים בכלה: עד לחד נמלחמה מלחמה האשה על פי עד אחד מאי מדינה משובשת היו מדי ביש מדינה משובשת מלחמה מה המידי בשולם ובל עד לחד ולחד מה המלדה מלחמה מה המידי ביש מדינה משובשת מוני מידי מדינה משובשת מוני מידי מדינה משובשת מוני מידי מדינה משובשת מוני מידי מידי מדינה משובשת מוני מידי מדינה משובשת מוני מידי מדינה משובשת מוני מידי מדינה משובשת מוני מידי מדינה משובשת מדינה מוני מידי מדינה משובשת מדינה מוני מדינה משובשת מדינה מוני מדינה משובשת מדינה מדינה מדינה משובשת מדינה מדינה מדינה משובשת מדינה מ בעולם ובא עד אחד ואמר מת בעליך מי מהימן או לא: וסכא לא דייקא -לכל [=] ותרוייהו אמרי בדדמי כן הדברים מפרש בפ׳ בתרא (נקמן קכאי)כל שעומד

(ופת"ש רביע באה"ע שטבע שמא לף מתחת המים וילא: פי' י"ו פיק ק"ו): מרבן גמליאל שמשיאין האשה ע"פ עד אחד ת"ש מעשה בשני תלמידי חכמים שהיו באין עם אָבא יוסי בןסימאי בספינה ומבעה והשיא רבי נשותיהן ע"פ נשיםוהא מים [לפיל פת: ושינ] כמלחמה דמו ונשים *אפי מאה כעד א' דמו וקתני השיא ותסברא (י)מים שאין לדם סוף נינהו ומים שאין להם סוף אשתו אסורה אלא ה"ד דאמרי אסקינהו קמן

וחזיבהו בחוקת הבתים (ב"ב דף נוי) קיני קנחי ברושי אלא הבא חייני וקדמוני עסיא ערדיסקים אספמיא ומה שלא עיברו בארץ ישראל י"ל דשום אונם היה וכן יש בירושלמי ירמיה עיבר בתוצה לארץ וכן יחזקאל וברוך שפאש ונשפות שפני די הרוד נמייה שוא אר" ברב"ד ברב עד שפאש ונשפות שוא מוש הנותום

מוש"ים שם ספי מדי

מעיקרא קמ"ד דה"ק היא מת קידם שיצאתי מן המערה ואני נצלתי שניהסובודאי כל מלתא אנשים ואחר נשים האנ"נ דלא ידעמו פיה לא מהימנא דכיק

בפועליו הוא כדאמר התם ואמר בדדמי ומהאי טעמא מיבעי ליה ז א מיי פיצ מסלמת דלמת הכת ליכה למימר מה לה לשקר דאיהי גופה לא מכוונה לשקורי אלא כיון דאתחזק מלחמה אמרה בדדמי וסבורה היא שמת ו"ל דשאני התם דנהי דשרוד בפועליו הוא מכל מקום נחשב קלת הכל דלמא לא אתי מה לי לשקר ומרט לחזקה משום דאמרה בדדמי שבין כשח"ש אפים פי ואי קשיא היפשוט ליה ממתניתין דקתני שלום בשלם נאמנת דהא שקרן במה שטוטן דרך ודאי שפרטו ולכך יש להאמיט במיגו דלא ח ב מיי

שוני של של של של של מני של ב מיי שם הלכה יק אלינו תולה השתחה נום יש לו מינו: מוש"ע שם סעי לג: ואינו תולה בשכחה וגם יש לו מיגו: , מוש"ע שם ספיי ענ: דאר בעיה אמרה שלום בעולם . וא"ת אמאי לא קאמר מיגו שו'ע שם סעי' ג: שיכולה לותר תת על מטתו ונראה

דהיכא שנהרג במלחמה אמרינן מתוך שיכולה לומר נהרג ולא במלחמה תוספות ישנים ליכוסי בייני לאו מת לא: אך דיניי ויש נש לה להרג אטון מת לא: אך דיניי וויש נש לא אתרי מה לי לשקר ומרע לחוקה יש גמר משמח בשל של לה"י דלא המשל "ל דוקא אתר" דלא השמח" ידלא השתח" ב"ל בייני מודי אנל לה בייני ווידי אנל לה בייני ווידי אנל הייני אנל בייני במלחמים יוידי אנל בייני במלחמים יוידי אנל בייני במלחמים יוידי של בייני ב למימר פרעתיך אחר זמני אי אתי מה לי לשקר ומרע לה לחזקה או לא דהתם מרע לה הכא לא מרע תום חד מקמאי לה כיון דחמרה בדדמי וחי לח מרש איבניים לחי החוקה החס לפי שחין הווה כלל שיהיה פורש היא שהרי שה לה לה לשקר בתוך זמנו אבל הכא מרע דיכול להיות אמת דמת במלחמה וכן הא להיות אמת דמת במלחמה וכן הא להיות אמת דמת במלחמה וכן הא דקאמר בפ׳ האומר בקידושין (דף סדי) זקטונות כפי התומר בקידושין (דף סדי) ואני נצלתי אינה המה בשעת קידושין יש לי בניסוחין ואפטת שאני התם לי להוס ובשעת מיתה אמר אין לי דאסרינו כיהיבי דליידיך לי להוס ובשעת מיתה אמר אין לי בנים וים לי אחים נאמן להתיר (ה) נשי אתרחיש ניםא פי פירוש אי הוי איפכא ואין נאמן לאסור דברי רבי ור' נתן אומר כו' ומפרש התם טעמח דרבי משום דחתי מה לי וקאשר אינה נאשנה לשקר ומרע לה לחזקה מיגו דחי ושני ליה דאש אשהה לשקר ומרע לה לחזקה מיגו דחי ושני ליה דאש אשהה בעי פער לה בגיעה אבל הכה אמרה היא שח קיום שיצאה בדעי פער לה מרע ולרבי כתן הבערה נאשנת אלא בדעי עשקיע אלא בדדמי ולכך לה מרע ולרבי נתן הכא במאי עסקיגן דאמר התם לה מרע התם דבשעת באיפרת אני כיתתי וגצחי וויא נסאר שם

מיתה יש לו להיות נאמן יותר: מעמא דער לחו נחמן משום לה כי היכי דלרירך דמילחה דעבידה לחיגלויי אתרחיש ניסא שמצאת

לא משקר הכא נמי לא משקר י ולא מצא פתח לברות לברות ל לא משקר הכא נמי לא משקר י ולא מצא פתח לברות י יאמר בדדמי כיון שהדבר יהיה גלוי ואשר אני שמרני משך אור למא טעמא דלאמן משום דדייקא או דלמא טעמא דלאמן משום דדייקא ומינסבת והכת לת דייקה כלומר אגן סחדי דמשקרא שהרי עשנו המערה על לעולם לא יאמר עד אחד בדדמי לעוכם כה יחמר עד חחד בדרמי שניהסוכוראי כל מלתא כמו האשה לעומר (פשה עביד) (פשה עביד) (פשה עביד) (פשה עביד) להאמיט דכהי דלא אמר בדרמי האשה לה דייקא כאן וסומכת עליו יותר פינבים נפא עליט מה ואני מהה אני מהה אני בדלאי באשה העביד העומר לבר הבל אין לפרש או דלמא פרי אייף דאם אשה בעומא מ"ד האד משה של שהיים שנישא מ"ד שהלישה מ"ד שהלישה מ"ד שהלישה מ"ד שהלישה מ"ד בדרמים למישא מ"ד שהלישה מ"ד בדרמים במישא מ"ד בדרמים בד

בסרף מסכת ברכות (דף סגי) אמרי איה ברשי אם אמרה דבו עקיבא אל הנית כמותו בארץ פלחמה בעילם והיה ישראל ולכך היה יכול לעבר שנית להרוג כל המיצאים אחד ישראל ולכך היה יכול לעבר שנים דמגילה (דף יה:) גבי ר"מ שהלך לעבר בשלחשה בער אלא על

בהולה לחרך וכן לריך לומר בפ'שני שנה בעסית שלת הנית כמותו בתרך דיוא נופה בתרא במה בעסית שלת הנית כמותו בתרץ פרדא פייפא אל א נפרי דעסית חולה לתרן הית כדתמרון ליה לבעל וחזרה ואפרה

ובעיין לא אפ ועבדינן לחומרא

בשלם אינה נאסנת י וה"ם בשאין שלום עםה שהפלחמה היא בנשים וכאנשים אכל כליססים שיש שלום עםה נאסנת האם כל כלי ווי האין מוכן האם אינה ואמנת י וה"ם בשאין שלום עםה שהפלחמה היא בנשים וכאנשים אכל כליססים שיש שלום עם היא פני מרות או היא מלי אינה ואמנת אל או היא היא מלי היא מלימה בל אם אטרה מצאתי היא מלי מרות היא מלי היא מלימה היא היא היא מות בל אם אטרה מצאתי היא מות היא היא מה ואני נצלתי והיינו האם מותן היבים נהר ר' עוברתי הרגים בתל איוא היא או האם הבתל לא מלימה אפף" וכן אנו היית עם הרגיו וה' של הוה לו פהר לא מלימה מתל אם היא היא היא היא מותם האפר הובים נהר מת בל היא היא היא מת במלימה אפר" וכן אל שפשה אמנת יוברא יו אם אחר מת במלימה מעולם אחר הובי בל מתל ממתו וותר בר ביור היא זה "ו הקשה רש" ול לו ליפשום בעולם בעולם מאות לו מת במלימה מעולם אחר הובי בעולם של ביור היא היא היא מת במלימה מעולם אחר הובי בעולם ביור היא זה היא לו משום ממתנ" הקרגי פלאם ביור הוא היא לו שמשום בעולם היא היא היא היא היא משקה היא היא היא מת במלימה מעולם אינה ואמנת ולא אם בר מה לי שקר אם ביור היא אם מי לו משקר ביור האם היא משקר היא משקר למי משקר מלים מעולם אותר היא ביור אפשר היא ביור של משקר היא משקר היא היא משקר לא משקרה לא אמרין מנו היא לו בל שתהוקות היא היא משקר היא משקר היא היא אותר במלחם הוא משקר היא משקר אותר משקר אול און אל אפרי" מהלי בשקר היא משקר אל און אל משקר היא משקר אל היא משקר היא משקר היא משקר היא משקר היא משקר היא משקר און משקר און לו אפרי" מהלי לשקר היא משקר און און משקר און משקר היא לוא און משקר היא משקר היא משקר און און מוכסה היא לוא שון היא משקר און און מוכסה היא לוא שון היא משקר און אום משקר היא משקר און און משקר היא משקר היא לוא משקר היא משקר און אום משקר היא משקר און המשקר היא לוא משקר היא משקר און משקר היא משקר און משקר היא מהיא לוא שון היא

ז'ל דאמרען . יענ"ן

הנהות הב"ח ד סכא דאמרי : רש"י ד"ס שאני ס דאמרי כשנתמלא:

ר"ה כני בכורות לוי]

הגהות הגר"א עי' רי'ף וע"כ תשום ולחת תשקר דכם"ג לא המת בדדמי לכל השוסקים לבד דעת וכ"ה דעת סרמב"ם